

Edicija
Retropolis
Knjiga 2

PARTIZANSKA KNJIGA
SOMBORSKI KNJIŽEVNI FESTIVAL

© 1991., 2022. Zvonko Karanović

© za ovo izdanje Partizanska knjiga i Somborski književni festival 2022.

Urednici:
Srđan Srđić
Dragan Babić

Zvonko Karanović

SREBRNI SURFER

(1991)

Kikinda, 2022.

... pošto jedini ljudi za mene i jesu ludaci, oni koji su dovoljno ludi da žive, ludi da govore, ludi da budu spašeni, a istovremeno i željni svega, tipovi koji nikada nisu zevali od dosade ili izgovarali opšta mesta već goreli, goreli kao ona fantastična vatrometna raketa koja se, nalik pauku, rasprskava nad zvezdama i u čijoj sredini vidiš eksploziju centralne svetlosti, kad svako zadivljeno mora da kaže: „Auuu!” ...

Džek Keruak *Na putu*

Feedback

Ovo nije svet koji želiš za sebe

želeo bih da sviram
ali nemam s kim
niko ne voli Stonse
niko zaista
ne voli Stonse
a ja znam svaku njihovu pesmu
ni u Maroko nemam s kim
niko da se odlepi
od ovog grada
skoro sam iz Amsterdama
doneo pravog avganistaca
na granici
su me skidali u kabini
ali ništa nisu našli
posle sam dilovao
i imao para
svakoga dana sam ženskoj
kupovao čizme
isti model u tri boje
živeli smo u njenom stanu
nismo izlazili iz kreveta danima
smejali se i duvali
stvarno je bilo dobro
ali me je njen matori provalio
pa sam morao da se pokupim kući
sada mi nije loše
baba mi kuva kafu
keva mi daje lovnu
jedino me nervira sestra
u stvari

svi me nerviraju
teško mi je da živim ovde
niko nema nimalo
ponosa
i ovaj grad
tera me u propast
leto ne mogu da podnesem
svi se razbeže kao pacovi
i ostave me samog
vidiš
strašno sam nervozan
i ruke mi se znoje
možda ću ovako do Nove godine
a posle ću da spremam prijemni
i čitam Sofokla i Brehta
jutros sam
po šesti put pročitao Selindžera
on je strašan
ali
„Poslednje skretanje za Bruklin”
ipak je prava stvar
Selbi opako piše
rasturi mi sistem
pa sam po sedam dana bolestan
a Selindžer me leči
od grada koji me guši
i riba koje me guše
i ljudi koji su mi dosadni
razmišljam da pobegnem
negde
na Zapad
a onda će svi ti
jebeni kučkini sinovi
videti ko sam ja

kada se jednog dana budem vratio
imaću čamac, jedra i vesla
i kružiću
po snegu čitav dan
a oni će plaćati ulaznicu
da gledaju Frankenštajna
kako guta žilete